

Część 1. Język polski w użyciu

1. Turystyka zmienia człowieka, ponieważ podczas podróży rozwija się on wewnętrznie, poznaje nowe kultury, języki, smaki, czasami staje się kimś innym, może robić rzeczy wyjątkowe, których nie robi na co dzień.
2. Korzyść: Turysta wychodzi ze świata iluzji, poznaje prawdziwe oblicze miejsca, w którym się znalazł, spotyka rzeczywistych ludzi a nie turystyczną namiastkę.
Ryzyko: Turysta może przeżyć rozczarowanie faktem, że mieszkańcy danego miejsca żyją inaczej niż na folderach biur podróży a on sam wychodząc z „bańki turystycznej” narusza spokój lokalnej społeczności, która broni się przed nadmiarem turystów.
3. Przekonanie Olgi Stanisławskiej znajduje potwierdzenie w tekście A. Krzemińskiej. Stanisławska twierdzi, że podróżowanie przypomina branie świata w posiadanie, niczym towaru z supermarketu, podobnie kończy swój wywód Krzemińska, wskazując na paradoks, masowa turystyka to zawłaszczanie nowych miejsc połączone z ich niszczeniem. Turyści odwiedzają piękne miejsca tak tłumnie, że niszczą ich niepowtarzalność.
4. W obu tekstach użyto wyliczeń – Prawda
W obu tekstach zastosowano słownictwo wartościujące – Prawda.
5. Autorka ironicznie pokazuje uproszczony sposób zwiedzania nowych miejsc, podczas podróży człowiek zalicza kolejne miejsca z listy atrakcji, chce żyć iluzją.
6. Teksty dotyczą masowej turystyki. Krzemińska podaje różne przyczyny, dla których ludzie podróżują. Według niej, podróżowanie wynika z aktywności poznawczej człowieka, który może rozwijać się, odwiedzając nowe miejsca. Podróże umożliwiają skupienie na sobie, co pozwala zredukować stres. Natomiast Stanisławska kładzie nacisk na to, że podróżując, turysta widzi tylko namiastkę prawdziwego świata, tkwi w przygotowanej dla niego „bańce turystycznej”. Wyjście z bańki może być korzystne, bo pozwala poznać prawdę o danym miejscu, ale grozi rozczarowaniem. Obie autorki zgadzają się, że podróżowanie jest zawłaszczaniem świata a masowa turystyka niszczy niepowtarzalność turystycznych atrakcji.

Część 2. Test historycznoliteracki

7. Wirus działa podstępnie, tak jak podstępnie użył Odyseusz, który zbudował konia trojańskiego. Grecy porzucili konia pod murami Troi a sami odpłynęli i ukryli się za skałami. Trojanie uznali, że to koniec wojny, wciągnęli konia do miasta i świętowali zwycięstwo, nocą z wnętrza konstrukcji wyszli wojownicy greccy, otworzyli bramy, po nierównej walce Troja została zniszczona.
8. Wizja nie jest zgodna.
Argument 1. W wierszu Miłosza koniec świata nie różni się od innych dni, panuje spokój, przyroda jest piękna, w naturze nie zachodzą żadne gwałtowne zjawiska, skaczą delfiny, brzęczą pszczoły. Natomiast w Apokalipsie św. Jana koniec świata jest gwałtowny, natura jest groźna, na ziemię spływa morze ognia, woda zamienia się w krew, z nieba spada gwiazda – piołun, która zatrąwa wodę
Argument 2.
U Miłosza ludzie wykonują te same czynności, pracują, naprawiają sieci, pielęgnują pomidory, nie zauważają, że ich świat dobiega kresu, w Apokalipsie ludzie umierają w przerażeniu i trwodze.
9. Podmiot liryczny zaleca przyjęcie postawy stoickiej, czyli dystansu i równowagi wewnętrznej wobec wszystkich sytuacji życiowych, wobec Fortuny, która jest zmienna i raz przynosi człowiekowi szczęście a raz smutek.

10. Motyw „vanitas”

Obraz i wiersz nawiązują do motywu „vanitas” czyli przemijania, marności ludzkiego losu, kruchości i ulotności ludzkiego życia wobec śmierci. Młodzieniec na obrazie trzyma czaszkę, która przypomina o śmierci, Naborowski w wierszu przypomina, że życie ludzkie to marność, lęk przed śmiercią niweluje bojaźń Bożą.

11. 1. P, 2. P

12. .1 A – „Dziady” cz. III, B – „Kordian”

12.2 W pierwszym fragmencie Polska jest porównana do Chrystusa, została ukrzyżowana za grzechy całej Europy. Zgodnie z ideą mesjanistyczną będzie cierpieć i w przyszłości jak Chrystus zmartwychwstać. W drugim fragmencie Polska jest Winkelreidem narodów, a więc musi walczyć zbrojnie z Rosją o swoją wolność, poświęcić się w aktywnej walce z przeciwnikiem, otwierając drogę do wolności innym narodom.

13. A. Pozytywizm - 1. Nieście więc wiedzy pochodnię na czele I nowy udział bierzcie w wieków dziele, Przyszłości podnoście gmach!

B. Młoda Polska - 3. Jutro?... Nie wierzę, aby lepiej było, i nie zazdroścę już tej wiary – dzieciom... Po co się łudzić?

14. Plakat pokazuje odmienność obu ludzkich nóg, inne spodnie, inne buty, strój chłopski i inteligencki, które nie przystają do siebie. Podobnie jest w ukazanej scenie i całości utworu. Czepiec pełen energii i woli walki chce się bić, natomiast inteligenci po weselnej nocy nie pamiętają, po co chłopci zgromadzili się przed chatą. Czepca drażni brak zdecydowania i marazm inteligentów, dlatego im grozi, inteligenci nieufnie patrzą na chłopów, pamiętając im rabację galicyjską. Cały utwór pokazuje niezdolność do porozumienia obu warstw społecznych mimo pozorów zjednoczenia na wspólnym ślubie dziewczyny ze wsi i artysty z miasta.

15. Szklane domy – utopijna wizja Polski – nowoczesnej, pięknej, bogatej, rozwiniętej gospodarczo i technicznie, jest to Polska z marzeń Seweryna Baryki, przedstawiając tę wizję synowi, chce go skłonić do powrotu do Polski.

Wiatr od Wschodu – zagrożenie komunizmem ze strony bolszewickiej Rosji, bieda w Polsce może spowodować szerzenie się idei komunistycznych, które zagrażają bytowi młodego państwa polskiego, komuniści mają dar uwodzenia młodych ideą lepszego świata.

16. 1. B

16.2 Nowomowa miała ograniczyć zasób słów, tak aby niemożliwa stała się myślozbrodnia, człowiek, który nie znał niektórych słów, staje się niezdolny do buntu, nie zna słowa wolność a więc podporządkuje się państwu totalitarnemu.

17. Artur jest buntownikiem oraz przywódcą i wybawicielem dla reszty społeczeństwa, w tym wypadku jego rodziny. Jak Konrad z III cz. „Dziadów” czuje się zbawcą narodu, czuje w sobie siłę, uważa się za człowieka wyjątkowego, który zmieni świat, uczyni go lepszym, przywróci porządek. Artur, jak Konrad, ma w sobie wiele pychy i poczucia wyższości i podobne jak Konrad poniesie klęskę. Arturowi władzę odbierze Edek, Konrad w swoim bluźnierczym buncie otrze się o szaleństwo. Obaj chcą mieć władzę, Artur chce ją wykorzystać, aby narzucić swojej rodzinie zasady i tradycję. Konrad chce mieć władzę, aby uszczęśliwić Polaków, ale obaj stają się despotami.